

τάζει ο Ν. Σ. μαζί με την γυναῖκά του την Μ. τῆς κόρης του τῆς Μ. . . . και ἀπὸ ἐπίλοιπη συρμὴ τὰ χρειάζόμενα στὴν μπάρτην της . . . Τάζει δὲ καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Γ. Κ. μαζί με την γυναῖκά του την Β. τοῦ υἱοῦ τους τοῦ Μανθαίου . . . τὸ πρῶμα ὅπου ἔχουν στὸν . . . ὡς εὐρίσκεται τὸ αὐτὸ χωράφι κατάγεται ἀπὸ τὴν μάνα του . . . καὶ ἐὰν συμβῇ θάνατος . . . νὰ πέρνη ὁ γαμπρὸς τὸ κρεββατοστρώσι καὶ ἡ νύφη τὴν πρὸ γάμου δωρεάν . . . Ἀκόμα τῆς δίνει ὁ Ν. Σ. μαζί με την γυναῖκά του την Μ. τῆς κόρης της τῆς Μ. τὸ σπίτι ὅπου ἔχει ἀπὸ τὴν μάνα της μετὰ τὸ κατώγι, ὡς εὐρίσκονται μετὰ τὴν αὐλή τους καὶ τῆς δίνει τὰ σπίτια διὰ τὰ ἄνωθεν τριάντα ἀσιλάνια . . . ».

68 - 349γ

1742. Πωλητήριο ἐλαιοδένδρων ἐν χωρίῳ τῶν Πατρῶν (τῆς περιοχῆς Χαλανδρίτσας),

ἐν 356β, σ. 55 - 56.

(Πωλοῦνται 52 ἐλαιόδενδρα κείμενα ἐντὸς ξένων ἀγρῶν πρὸς τὴν μονὴν Εὐαγγελιστρίας ἢ μονὴν τῶν ἁγίων Πάντων Τριταίας, συγχωνευθεῖσαν πρὸς τὴν μονὴν Ὁμπλοῦ, ἀντὶ γροσίων 145).

69 - 393α

1762. Ὁμολογία, 6 Μαΐου, ἐν Νάξῳ,

ἐν 349α, σ. 643.

«Μὲ τὴν παροῦσα λέπτερα» ὁ καραβοκύρης Ν. Φ. ὁμολογεῖ, ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ Ν. Α. 30 γρόσια διὰ τὸ ταξίδι τῆς Πόλης «τὰ δέκα δώδεκα ἀντὰρ τορνάρε, τὰ ρίζιγα περικούλα τῆς θάλασσας» νὰ εἶναι εἰς βάρος τοῦ δανειστοῦ.

70 - 393β

1762. Ἀπόφασις κοινοτικοῦ δικαστηρίου Σύρου, ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου,

ἐν 110α, σ. 249, ὑποσημ. 20.

«Ἐστонтас καὶ ὁ Μ. Π. νὰ εἶναι ἀνυπάκουγος καὶ δὲν θέλει νὰ γρικίσῃ εἰς ὅτι τὸν ἐκράξανε καὶ τοῦ ἐκάνανε τεμπῖσι νὰ μὴ βάνῃ τὰ κτηνά του νὰ τὰ δένη ἐπάνω στὴν αὐλή του, ἢ ὁποῖα εἶναι αὐτὴ δῶμα τοῦ κελαριοῦ τοῦ Ζ. Β., διὰ τοῦτο λοιπὸν ἀπὲ τὴν σήμερον καὶ ὁμπρὸς νὰ μὴν εἶναι τρομιζάμενος νὰ τὰ βάλῃ ἀπάνω πλιὰ καὶ ἂν ἴσως καὶ δὲν ἀκούσῃ καὶ τὰ ξαναβάλλει, ἀπὸ ὧν τῇ βουλῇ ἐπιτρόπου καὶ προεστῶν τὸν παραδίδουσι εἰς τὸ τζοαντάρη, τοῦ ἀγά μας νὰ πλερώνῃ γρ. 50 καὶ νὰ παιδεύβηται καὶ ὅτι ζημιὰ λάχει σ' αὐτὸ τὸ κελάρι, νὰ τὸ πλερώνῃ».